

◊ Α Τ Τ Ι Κ Ο Σ ◊ Ξ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ ΦΥΣΙΟΛΑΤΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ

ΜΑΡΝΗ 20 - ΑΘΗΝΑ 104 33 - ΤΗΛΕΦΩΝΟ 210 523 5149 - www.attikosomilos.gr

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:	«ΑΤΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ»
ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:	Ντόρα Λαΐνη - Χριστίνα Δούκα
ΕΚΔΟΤΗΣ-ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ:	Ντόρα Λαΐνη, Πάτμου 25, Αθήνα 11253
ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:	Τρύφων Αναγνωστόπουλος
ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΝΤΥΠΟΥ:	1063
ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ:	L-PRESS, Ζαΐμη 40, τηλ. 210 8228258
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΜΟΝΤΑΖ - ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΗΣΗ:	70x100, Μαυροματαίων 2, τηλ. 210 8236335

ΜΕΡΕΣ ΚΑΙ ΩΡΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΜΑΣ:

ΤΕΤΑΡΤΗ, ΠΕΜΠΤΗ, ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ: 7 ΕΩΣ 9 Μ.Μ.

Κάθε Τετάρτη μπορούμε να μαζευόμαστε στα Γραφεία του Συλλόγου μας
από τις 7.30 μ.μ. για παρέα και κουβεντούλα,
ακόμα και όταν δεν υπάρχουν προγραμματισμένες εκδηλώσεις

Σας περιμένουμε

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ

«Καλοκαίρι»

Τρύφων Αναγνωστόπουλος

ΕΜΠΡΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ

«Ζάκυνθος»

Ντομένικα Μικάιτς

ΠΙΣΩ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ

«Όλυμπος» Καρπάθου Τρύφων Αναγνωστόπουλος

«Σαντορίνη» Αθανάσιος Δημάκας

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

ΜΟΑΤΣΟΥ-ΒΑΡΝΑΛΗ Δώρα (1895)

Σκορπάει το κλήμα γύρω τους χυμούς του,
 τρυγούν μέσα τ' αμπέλια τα σταφύλια
 κι απ'τη γερτή
 του μπαλκονιού μας γρίλλια,
 μέσα στο απομεσήμερο του Αυγούστου.

Η μυρουδιά του πατημένου μούστου
 στην κάμαρά μας μπαίνει την ανήλια,
 κι ηδονικά χαϊδεύει μας χείλια.

Το κλήμα με τους ώριμους καρπούς του
 Τριγύρω μας απλώνει πονηρά
 τη μέθη με τα φλόγινα φτερά...

Δε φταίμε εμείς, αν μέσα στις καρδιές μας
 ξυπνούν αμαρτωλές οι επιθυμίες μας
 Ζεστό το απομεσήμερο του Αυγούστου,
 μεθυστικά κι η μυρουδιά του μούστου.

ΚΑΛΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ
 ΚΑΙ ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ
 ΣΤΑ ΜΕΛΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΥΣ
 ΠΟΥ ΠΟΡΤΑΖΟΥΝ
 ΤΟ ΤΡΙΜΗΝΟ ΑΥΤΟ

ΝΕΑ ΜΕΛΗ

Με πολλή αγάπη
 καλωσορίζουμε τα νέα μας
 μέλη:

**Κατερίνα Ναυπλιώτου,
 Παναγιώτα Ρουμेलιώτου,
 Γιώργο Βοριά, Θεοχάρη
 Ιωαννίδη, Μαρία
 Χατζηκοκολάκη,
 Έλσα Χατζιόγλου και
 Κομηννό Χατζιόγλου.**

ΕΥΧΕΣ

Στις 8 Ιουνίου έγιναν τα
 βαπτίσια της εγγονής του
 Ανδρέα Αντωνόπουλου,
 μέλους μας και Προέδρου
 της Ο.Φ.Ο.Ε.Σ.Ε.-Ο.Ξ.Ν.Ε.
 Το όνομα αυτής Νεφέλη-
 Αλκμήνη. Τους ευχόμαστε
 ολόψυχα να ζήσει η νεο-
 φώτιστη.

ΠΕΝΘΗ

Ο ΑΤΤΙΚΟΣ εκφράζει τα
 ειλικρινή του συλλυπητή-
 ρια στα μέλη μας Κώστα
 Πινάτσι για το θάνατο
 της γυναίκας του, στην
 Πίτσα Παπαδή για το
 θάνατο της μητέρας της
 και στην οικογένεια της
 Νίκης Γεωργοπούλου για
 το θάνατο του Τάκη
 Γεωργόπουλου.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΤΡΙΤΟΥ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΟΣ-ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ

Η Ο.Φ.Ο.Ε.Σ.Ε.-Ο.Ε.Ν.Ε., στην επιθυμία της να τονώσει την πνευματική κίνηση του τόπου, συνεχίζει τους από τις προηγούμενες χρονιές καθιερωμένους λογοτεχνικούς διαγωνισμούς και προκηρύσσει τον «Γ' Πανελλήνιο Λογοτεχνικό Διαγωνισμό Ποίησης-Διηγήματος με θέμα: «Οι Νέοι και το Περιβάλλον».

Ημερομηνία έναρξης η 1η Μαΐου 2008 και λήξη η 31η Δεκεμβρίου 2008.

Πληροφορίες και παράδοση έργων στα γραφεία της Ο.Φ.Ο.Ε.Σ.Ε.-Ο.Ε.Ν.Ε., και ταχυδρομικώς στη διεύθυνση: Μπόταση 11 (1ος όροφος), Τ.Κ. 10682.

Τηλ. 210.33.02.340, FAX: 210.33.02.428

Λειτουργία των γραφείων του Αττικού το καλοκαίρι

Τα Γραφεία του Αττικού θα παραμείνουν κλειστά όλο τον Αύγουστο.

Το μήνα Ιούλιο, εκτός του διημέρου στην Επίδαυρο, 12-13/7/08,
δεν θα γίνουν άλλες εκδρομές.

Λόγω απαγόρευσης από την Αστυνομία της καθιερωμένης προ των Ολυμπιακών Αγώνων Αφής των Πυρών, δεν θα πραγματοποιηθούν οι δυο σχετικές εκδηλώσεις που είχαν ανακοινωθεί, στη Νάξο και στα Βαρδούσια. Αντ' αυτού, θα πραγματοποιηθεί διήμερη ορειβατική εκδρομή στα Βαρδούσια. (βλέπε σελ. 8 του περιοδικού).

Εθελοντική προσφορά στον Εθνικό Δρυμό Πάρνηθας

Η Ο.Φ.Ο.Ε.Σ.Ε.-Ο.Ε.Ν.Ε. μας γνωρίζει ότι προκειμένου να συμβάλει αποτελεσματικά στην προστασία της Πάρνηθας κατά την αντιπυρική περίοδο 2008 ζητεί από τα Σωματεία της να δηλώσουν τα άτομα που θα ήθελαν να συμμετάσχουν εθελοντικά κατά το διάστημα 01/06 έως 30/09 και ώρες από 16:00 – 21:00 στην περιπολία - πυροφύλαξη (όχι κατάσβεση). Όσοι ενδιαφέρονται παρακαλούνται να δηλώσουν στο Σύλλογο ημέρες και ώρες που μπορούν να διαθέσουν για το σκοπό αυτό.

Εκδρομή στην Αλεξανδρούπολη

ΤΟΥ ΚΩΣΤΑ Π. ΧΑΤΖΑΚΗ

Πάσχα 2008 και το μόνιμο ερώτημα βρίσκεται μπροστά μας για άλλη μια φορά. Πού θα πάμε; Βέβαια, γνωρίζουμε από καιρό το πρόγραμμα του Αττικού για την Αλεξανδρούπολη αλλά αυτό από μόνο του δεν φθάνει. Πρέπει να συμφωνήσει και ένας αριθμός φίλων για να υπάρχει και η σχετική παρέα. Τη φορά αυτή η τύχη ήταν με το μέρος μας, διότι εκτός της συμμετοχής παλαιών και αγαπητών φίλων στην εκδρομή στον Έβρο θα μας περιμένουν και άλλοι καλοί φίλοι με καταγωγή από την περιοχή. Έτσι οι όποιες αντιρρήσεις κάμφθηκαν γρήγορα και η εξόρμηση προς τη Θράκη αποφασίστηκε.

Αρχηγός η Μαρίνα. Περιττό να σας παρουσιάσουμε ένα τόσο οικείο και φιλικό πρόσωπο. Μεγάλη Τετάρτη λοιπόν ξεκινάμε την οκταήμερη εξόρμηση μας προς τα βορειοανατολικά διαμερίσματα του Ελληνικού χώρου.

Η Θράκη είναι το τέλος μιας μεγάλης διαδρομής από την νότια Ελλάδα προς το βορρά αλλά και η αρχή μιας άλλης που μας οδηγεί πλησιέστερα στα χρόνια που πέρασαν.

Ύστερα από ένα αρκετά κοπιαστικό ταξίδι 10 περίπου ωρών βρισκόμαστε στην οδική είσοδο της Θράκης από τα δυτικά που οριοθετείται από τον ποταμό Νέστο στο ύψος του σημερινού χωριού Τοξότες.

Βέβαια ο μη εξοικειωμένος ταξιδιώτης που κυκλοφορεί στη θαυμάσια Εγνατία Οδό δύσκολα θα μπορέσει να

εντοπίσει αυτά τα γεωγραφικά σημεία, αφού η χάραξη της Εγνατίας ακολουθεί διαδρομή εκτός κατοικημένων περιοχών.

Δύο ώρες ακόμη και μας περιμένει μια ευχάριστη έκπληξη. Η Αλεξανδρούπολη. Σύγχρονη, πολύβουη, γοητευτική. Πρώτα όμως η ξεκούραση διότι από αύριο αρχίζουν τα δρομολόγια και είναι πολλά, όπως και τα χιλιόμετρα.

Την επομένη το πρωί όλοι έτοιμοι στην ώρα μας. Προορισμός το Δέλτα του Έβρου. Μετά την ενημερωτική ομιλία για την οικολογική και περιβαλλοντική σημασία του Δέλτα από τους αρμόδιους, επιβίβαση στις βάρκες για τη βόλτα στο ποτάμι. Για πρώτη φορά η περιοχή απέκτησε καθεστώς προστασίας το 1971, όταν υπογράφηκε η σύμβαση του Ράμσαρ για την προστασία των υγροτόπων.

Τις επόμενες μέρες θα κάνουμε πολύ ενδιαφέρουσες διαδρομές δοθέντος του ότι το κυριότερο χαρακτηριστικό της μορφολογίας του Θρακικού χώρου είναι η μεγάλη εναλλαγή του τοπίου και η πανέμορφη ύπαιθρος. Χωρίς βέβαια να ξεχνάμε και τις ιστορικές περιπέτειες με τους διάφορους μόνιμους και περαστικούς επιδρομείς που όλοι κάτι ήθελαν απ' αυτό το σταυροδρόμι τριών Ηπείρων.

Φέρες. Κωμόπολη 30 χμ. ΒΑ της Αλεξανδρούπολης στη θέση της βυζαντινής πόλης Βήρα. Σημαντικότερο

κατάλοιπο ο ναός της Αγίας Σοφίας, καθολικό της μεγάλης μονής της Κοσμοσώτειρας με ισχυρή οχύρωση και άλλα προσκτίσματα από τα οποία σώζονται ίχνη. Ιδρύθηκε το 1151 από το βυζαντινό άρχοντα Ισαάκιο Κομνηνό. Σήμερα είναι μια ήσυχη ακριτική κωμόπολη τεσσάρων χιλιάδων περίπου κατοίκων.

Κυριακή του Πάσχα επίσκεψη στα συνοριακά φυλάκια για να ανταλλάξουμε ευχές με τους φαντάρους μας και επιστροφή. Το Πασχαλινό τραπέζι μας περιμένει.

Σουφλί. Κωμόπολη 65 χμ. ΒΑ της Αλεξανδρούπολης. Κτισμένη σε εύφορη πεδιάδα, ύστερα από τη Συνθήκη της Λωζάννης και τη μεταφορά των συνόρων στον Έβρο η πόλη έχασε πολλές εκτάσεις με μουριές, ενώ η εκβιομηχάνιση της παραγωγής μεταξιού και η μείωση του ρόλου του στη σύγχρονη οικονομία την επηρέασαν αρνητικά. Τα εργοστάσια, τα βαφεία, οι αποθήκες και διάφορα άλλα κτίσματα εποχής προσδίδουν στην ακριτική αυτή πολιτεία μια εικόνα που δεν αφήνει τον επισκέπτη αδιάφορο. Επειδή όμως πέρα από το ιστορικό παρελθόν υπάρχει και το σήμερα, το Σουφλί εξακολουθεί να είναι το μεγαλύτερο κέντρο παραγωγής, επεξεργασίας και εμπορίας μεταξιού της χώρας. Στα ειδικά τοπικά καταστήματα ο επισκέπτης θα βρει ωραϊότατα μεταξωτά υφάσματα, εργόχειρα κ.α. σε καλές τιμές.

Διδυμότειχο. Η βυζαντινή καστροπολιτεία. Στη θέση της ρωμαϊκής Πλωτινούπολης δίπλα στον Ερυθροπόταμο, παραπόταμο του Έβρου πάνω σε βρα-

χώδη και άνυδρο λόφο, σημαντικό άξονα χερσαίων και ποτάμιων επικοινωνιών που συνέδεαν την κεντρική θρακική πεδιάδα με την ακτή του Αιγαίου είναι χτισμένη η σημερινή πολιτεία του Διδυμότειχου. Υπάρχουν λίγα κατάλοιπα της ρωμαϊκής περιόδου. Με αλλεπάλληλες επανοχυρώσεις από τον Ιουστινιανό ως και τα ύστερα βυζαντινά χρόνια, απ' όπου και το όνομά της, η πόλη καθ' όλη τη διάρκεια της βυζαντινής αυτοκρατορίας παίζει σημαντικό ρόλο. Το 1206 την καταστρέφουν οι Βούλγαροι. Το 1360 την καταλαμβάνουν οι Τούρκοι.

Σήμερα από το πλούσιο αυτό παρελθόν μπορούμε να δούμε τα τείχη που περιβάλλουν την άνω πόλη, δεξαμενές νερού, το βυζαντινό εκκλησάκι της Αγίας Αικατερίνης του 14ου αιώνα, τις εκκλησίες του Αγίου Αθανασίου και του Σωτήρος του 19ου αιώνα κτισμένες στη θέση παλαιότερων βυζαντινών εκκλησιών, τα λαξευμένα στη πλευρά του λόφου σπήλαια και το τζαμί του σουλτάνου Βαγιαζήτ, του 14ου αιώνα, το αρχαιότερο στον Ευρωπαϊκό χώρο.

Βόρεια του Διδυμότειχου εκτείνεται η ακριτική και ιστορικά φορτισμένη περιοχή του Άνω Έβρου με κατοίκους στην πλειονότητά τους πρόσφυγες από την Ανατολική Θράκη, που συνδυάζει πλούτο φυσικό και πολιτισμικό.

Επισκεφθήκαμε την Ορεσιτιάδα, σύγχρονη πόλη με ωραία ρυμοτομία, τις Καστανιές, τα Μαράσια, το Ορμένιο. Στα Μαράσια γνωρίσαμε την ηλικιωμένη κυρά που για χρόνια φρόντιζε τους ακρίτες φαντάρους κάτι ανάλογο με την κυρά της Ρω. Τώρα οι όροι αντιστρέ-

φηκαν και την φροντίζουν οι φαντάροι. Δίκαιη ανταπόδοση.

Λίγο πριν από το Σουφλί, στα δυτικά, ψώνονται χαμπλοί λόφοι και βουνά που συνθέτουν το ορεινό σύμπλεγμα Δαδιάς-Λευκίμμης που επισκεφθήκαμε την Τρίτη του Πάσχα. Ο χώρος του Τουριστικού Κέντρου άρτια οργανωμένος με Κέντρο Ενημέρωσης για το βιότοπο, έκθεση φωτογραφιών και βίντεο με θέμα τη χλωρίδα και πανίδα της περιοχής, ξενώνα, παρατηρητήρια και οικοξεναγούς.

Τετάρτη πρωί. Επιστρέφουμε.

Θράκη! Την αγκαλιάζουν δύο πλούσια ποτάμια (Νέστος – Έβρος), τη

στεφανώνει ένα μεγαλόπρεπο βουνό (Ροδόπη) και απλώνει τον κάμπο της ως την ακτή του Αιγαίου. Η Θράκη, που ιστορικογεωγραφικά δεν τελειώνει σε αυτά τα όρια, δεν είναι μακριά. Φυσικός χώρος μοναδικός και μνημειακός πλούτος αξιόλογος από το πολυτάραχο παρελθόν της. Τοπία ήμερα όπου η σπάνια χλωρίδα και πανίδα υπενθυμίζουν τη δυνατότητα αρμονικής συνύπαρξης ανθρώπου και φύσης.

Βιβλιογραφία: Οδοιπορικά Καθημερινής, Γεωγραφική Εγκυκλοπαίδεια Σταματελάτου, Εγκυκλοπαίδεια Ηλίου.

«Στο Δέλτα Έβρου»

Φωτο: Πόπη Κριτωτάκη

Ευλογημένη εποχή

Καλοκαίρι: προσδοκίες για ξεκούραση, κλειστά σχολεία, νωχελικός ρυθμός της ημέρας.

Πρωινή δροσιά, μεσημεριανή ανάπαυλα για υπνάκο. Απόλαυση το καρπούζι και το χάδι στο σγουρόμαλλο βασιλικό. Ευτυχία το θερινό, χαλικοστρωμένο σινεμάδάκι της γειτονιάς και το σακουλάκι του πασατέμπου που μοιραζόσουν με το αγαπημένο σου πρόσωπο.

Μέρες ανελέπτου φωτός. Εκστατικές ζεστές νύχτες που μωσοβολούσαν αγιόκλημα και γιασεμί, μ' ένα ολόγιομο φεγγάρι να πασπαλίζει ασμηόσκοπη τη βραδινή Αθήνα.

Όλα αυτά υπήρξαν κάποτε... Τυχερή η γενιά μας που τα πρόφτασε.

Τώρα ο πανικός του καύσωνα εξόπλισε κάθε σπιτικό με αιρ-κοντίσιον... Τα στενά δρομάκια που άλλοτε πχούσαν από τις φωνές των παιδιών, αντιχούν σαν εργοστάσια. Οι πόρτες και οι μπαλκονόπορτες έκλεισαν ερμητικά και δεν θα ξανακούσεις πια τα κουτσομπολιά της γειτονιάς να φερουγίζουν τα βράδια από ξώπορτα σε ξώπορτα, από μπαλκόνι σε μπαλκόνι, από ταράτσα σε ταράτσα. Πάνε και οι στρωματσάδες στις ταράτσες με τα ευτράπελα στιγμιότυπα. Ο φόβος κλειδαμπάρωσε τις πόρτες, ερήμωσε τις ταράτσες, απομάκρυνε τους γείτονες που απομονώνονται πια καθένας στο καβούκι του.

Μετράμε τις μέρες μια-μια ως την άδειά μας. Κι' αυτοί που φεύγουν για διακοπές μοιάζουν κυνηγημένοι δραπετές μιας πόλης που παραμένει έρημη, θολή απ' τα καυσαέρια, φάντασμα του παλιού εαυτού της. Μια πόλη που άλλοτε φημιζόταν για το

κλίμα της και τη διαύγεια του ουρανού της.

Στην εξοχή το καλοκαίρι επιμένει ακόμη να είναι απόλαυση. Ως τότε όμως; Η θάλασσα, παρ' όσα γράφουν οι εφημερίδες δεν είναι και τόσο άσπιλη. Η ρύπανση έχει μετατρέψει τις ακτές σε επιπλέοντες σκουπιδότοπους. Τα μελαγχολικά δάση ορθώνουν τα μισοκαμμένα δέντρα τους.

Άσε πια κι εκείνο το μαρτύριο του πήγαινε-έλα. Άγχος η επιστροφή της Κυριακής. Ναρκωπέδια οι δρόμοι διαφυγής. Σαλταρισμένα τα λιμάνια από τους αλλόφρονες δραπετές της πόλης-φυλακής που χτίσαμε μόνοι μας.

Κι όμως μ' όλα αυτά τα αρνητικά, κάθε πρωί και κάθε ηλιοβασίλεμα ο ήλιος χρωματίζει τη μιζέρια της γης με τα ρόδινα και χρυσαφιά χρώματά του, κι ο ουρανός βρέχει κυκλάμινα. Η Αθήνα, η πόλη των θεών δίνει τη λαμπρή παράστασή της και σε κάνει να λες: Καλοκαίρι, ευλογημένη εποχή!

«Τρυφερό στιγμιότυπο»

Φωτογραφία: Τρύφων Αναγνωστόπουλος

Ι Ο Υ Λ Ι Ο Σ

ΠΕΥΚΙΑΣ ΕΥΛΟΚΑΣΤΡΟΥ

Κυριακή 6/7/08

Αναχώρηση στις 8.30 για τον Πευκιά Ευλοκάστρου. Μπάνιο και πικ-νικ για όσους θέλου'ν ή φαγητό στην ταβέρνα της Βίλας Σικελιανού. Το απόγευμα επιστροφή.

Αρχηγός: Καίτη Πανόργιου

ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ – ΔΡΕΠΑΝΟ (ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ «ΒΑΤΡΑΧΟΙ» ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ)

Σάββατο 12/7/08 - Κυριακή 13/7/08

Σάββατο: Αναχώρηση στις 8:00 για το Δρέπανο με στάση για καφέ. Άφιξη στο ξενοδοχείο «ΠΛΑΚΑ» στην παραλία Δρεπάνου. Μπάνιο, φαγητό και στη συνέχεια τακτοποίηση στα δωμάτια για ξεκούραση. Το βράδυ, γύρω στις 7μμ, αναχώρηση όσων έχουν δηλώσει ότι θα παρακολουθήσουν την παράσταση στο θέατρο Επιδαύρου. Παρακαλούμε με τη δήλωση συμμετοχής να δηλώνετε αν θέλετε και εισιτήριο για την παράσταση.

Κυριακή: Πρωινό ελεύθερο για μπάνιο και ξεκούραση. Το απόγευμα, επιστροφή μέσω Ναυπλίου.

Αρχηγός: Ντόρα Λαϊνή

ΒΑΡΔΟΥΣΙΑ – (ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΗ)

Σάββατο 12/7/08 – Κυριακή 13/7/08

Πληροφορίες στο Σύλλογο

Αρχηγός: Θανάσης Δημάκας

Α Υ Γ Ο Υ Σ Τ Ο Σ

ΚΑΛΕΣ ΔΙΑΚΟΠΕΣ

Τα γραφεία του Συλλόγου θα παραμείνουν κλειστά καθ' όλο το μήνα Αύγουστο.

Σ Ε Π Τ Ε Μ Β Ρ Ι Ο Σ**ΠΕΥΚΙΑΣ ΞΥΛΟΚΑΣΤΡΟΥ**

Κυριακή 7/9/08

Αναχώρηση στις 8.30 πμ. για τον Πευκιά Ξυλοκάστρου. Μπάνιο και πικ-νικ για όσους θέλουν ή φαγητό στην πλαϊνή ταβέρνα της Βίλας Σικελιανού. Το απόγευμα επιστροφή.

Αρχηγός: από το Δ.Σ.

ΠΑΝΣΕΛΗΝΟΣ ΜΕ ΤΟΝ ΑΤΤΙΚΟ

Δευτέρα 15/9/08

Αναχώρηση στις 5.00 μμ. από τα γραφεία του Αττικού για την παραλία Μαραθώνα. Απογευματινό μπάνιο και φαγητό σε επιλεγμένη ταβέρνα όπου κάθε χρόνο η πανσέληνος γιορτάζεται με κεριά και πυρσούς.

Αρχηγός: Καίτη Πανόργιου

**ΔΙΩΡΥΓΑ ΚΟΡΙΝΘΟΥ - ΗΡΑΙΟ -
ΛΙΜΝΗ ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ**

Κυριακή 21/9/08

Αναχώρηση στις 8:30 για τα Ίσθμια. Διάπλους της Διώρυγας. Ξενάγηση στο πλοίο. Επίσκεψη σε τμήμα του αρχαίου δίοικου και κατάληξη στο Ηραίο - Λίμνη Βουλιαγμένης για μπάνιο και φαγητό. Το απόγευμα επιστροφή.

Αρχηγός: Τρύφων Αναγνωστόπουλος

ΦΑΡΑΓΓΙ ΝΗΛΕΑ - ΑΓΙΑ ANNA ΕΥΒΟΙΑΣ

Κυριακή 28/9/08

Αναχώρηση στις 7.30 πμ. για την Αγία Άννα στην Κεντρική Εύβοια. Η πεζοπορική ομάδα θα διασχίζει το φαράγγι του Νηλέα. Περισσότερες πληροφορίες στο Σύλλογο.

Αρχηγός: Δημήτρης Μπούτος

ΕΝΙΠΕΑΣ – ΟΙ ΕΠΙΖΗΣΑΝΤΕΣ

ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΝΑΣ ΔΟΥΚΑ

Όχι, μην πάει ο νους σας στους επιζήσαντες μιας πυρηνικής καταστροφής - πρόκειται για επιζήσαντες Αττικούς. Σας μπέρδεψα; Εξηγούμαι αμέσως !

Παρασκευή απόγευμα ξεκινήσαμε με προορισμό το Λιτόκωρο Πιερίας όπου και διανυκτερεύσαμε. Το Σάββατο το πρωί πήγαμε με το πούλμαν στα Πριόνια, στους πρόποδες του Ολύμπου. Οργιώδης, ανοιξιάτικη βλάστηση, νερά, λαγαρός αέρας, ήχοι που σε κάνουν να χαλαρώνεις από την ένταση και τους ρύπους της πόλης και να ονειρεύεσαι.

Από τα Πριόνια, σύμφωνα με το πρόγραμμα, θα άρχιζε η πορεία μας μέσα στο φαράγγι του Ενιπέα, που καταλήγει στο Λιτόκωρο. Οι πληροφορίες που είχαμε μιλούσαν για ένα σχετικά βατό φαράγγι που σε 3-4 ώρες θα μας έβγαζε στο χωριό.

Και η πορεία άρχισε με μεγάλο κέφι και ενθουσιασμό, ενθουσιασμό που σου γεννά η ιδέα και η προοπτική ότι θα εξερευνήσεις ένα πολύ όμορφο και ενδιαφέροντα χώρο.

Πράγματι, όσο προχωρούσαμε και χανόμαστε στην αγκαλιά του φαραγγιού, τόσο τα αισθήματα αγαλλίασης γίνονταν εντονότερα. Οι απότομοι, θεόρατοι βράχοι, τα νερά που κυλούσαν ή δημιουργούσαν μικρούς καταρράκτες, τα γεφυράκια, τα δάση από οξιές, τα ποικίλα αγριολούλουδα έφτιαχναν ένα παραμυθένιο, ονειρικό σκηνικό μέσα στο οποίο εμείς είμαστε οι πρωταγωνιστές.

Φθάσαμε έτσι, μετά από μιάμιση περίπου ώρα, στο Μοναστήρι του Αγ. Διονυσίου, χρονολογημένο από τον 16ο αι., που καταστράφηκε από τους Τούρκους το 1828, ανοικοδομήθηκε αργότερα και καταστράφη-

κε πάλι το 1943 από το γερμανικό στρατό. Σήμερα σώζονται κάποια τμήματά του, ενώ στην ίδια θέση έχει χτιστεί καινούργιο μοναστήρι. Εδώ κάναμε μια στάση για ξεκούραση, ανάψαμε ένα κερί στην εκκλησία και ενώ ετοιμαζόμαστε να ξεκινήσουμε άρχισε να βρέχει. Ωχ ! δεν μου αρέσει καθόλου αυτό. Τη σιχαίνομαι τη βροχή, ιδίως όταν βρίσκομαι σε πορεία. Βάλε αδιάβροχο, βάλε κουκούλα, η οποία, σημειωτέον, σου περιορίζει αισθητά το οπτικό πεδίο, και πρόσθεσε το ότι μέσα σ' αυτό αισθάνομαι σαν εκείνο το ρύζι σε ειδικό πλαστικό σακουλάκι που το ρίχνεις ολόκληρο σε βραστό νερό. Τέλος πάντων, ας μην γκρινιάζω από τώρα, μπορεί αργότερα τα πράγματα να βελτιωθούν. Μ' αρέσει να ελπίζω.

Συνεχίζουμε λοιπόν την πορεία, η οποία σιγά-σιγά γίνεται αρκετά δύσκολη, μικρή ανηφόρα, μικρή κατηφόρα, μεγάλη ανηφόρα, μεγάλη κατηφόρα, σε πολλά σημεία σκαλοπάτια αρκετά ψηλά με πέτρες που λόγω της βροχής γλιστρούν επικίνδυνα μέσα σ' ένα τοπίο που εξακολουθεί να είναι πανέμορφο. Η βροχή για λίγο σταματά για να ξαναρχίσει λίγο αργότερα με επανάλψη της προηγούμενης απεχθούς διαδικασίας (αδιάβροχα, κουκούλες κλπ).

Προχωρούμε, προχωρούμε, οι υπεσχημένες 4 ώρες έχουν περάσει, φως στο τούνελ δεν βλέπουμε (τα σπίτια του Λιτόκωρου), αισθάνομαι τα γόνατά μου να μην με υπακούουν και πολύ, η αναπνοή βαραίνει, προσοχή -λέω στον εαυτό μου- αργό βήμα, μην αφήσουμε το κοκαλάκι μας εδώ. Η κούραση γίνεται ολοένα και μεγαλύτερη. Μου έρχεται στο μυαλό ο μύθος ο σχετικός με τον Ενιπέα, που τον παρουσιάζει ως ένα πάρα πολύ όμορφο νέο, αντικείμενο πόθου για

όλες τις θεές, ο οποίος όμως έδειξε την προτίμησή του στην Αφροδίτη, προκαλώντας την οργή της Ήρας. Για να τον εκδικηθεί η βασίλισσα των θεών τον μεταμόρφωσε σε ποταμό και τον καταράστηκε όσο όμορφος ήταν, τόσο επώδυνο να είναι το τέλος του. Λες; Λες η κατάρα της θεάς να διέτρεξε τους αιώνες και να έφτασε μέχρι σήμερα; Ποιος ξέρει; Άλλωστε σε κάποια τοποθεσία, λίγο μετά το Μοναστήρι του Αγ. Διονυσίου, υπάρχει μια ευρύχωρη σπηλιά με ένα μικρό εκκλησάκι, όπου, οι πληροφορίες λένε, συγκεντρώνονται οι Δωδεκαθεϊστές για να πραγματοποιήσουν τις τελετές τους. Εγώ πάντως παρακαλώ την Παναγία να κάνει ένα θαύμα και να φανούν τα σπίτια του χωριού.

Μια ακόμη σκέψη που περνά από το μυαλό μου, καθώς βλέπω τους ταλαιπωρημένους, ασθμαίνοντες συνοδοιπόρους μου, είναι ότι αν όχι όλοι, πολλοί άνθρωποι πρέπει να έχουν στοιχειά μαζοχισμού μέσα τους, αλλιώς δεν μπορώ να το εξηγήσω: αν έχετε εσείς άλλη εξήγηση, μπορείτε να μου τη στείλετε. Το άλλο επιχείρημα, ότι η ικανοποίηση είναι μεγάλη όταν καταφέρνουμε

κάτι δύσκολο και άρα τονώνεται η αυτόεκτίμησή μας, είναι γνωστό.

Συναντάμε ένα νεαρό να τρέχει (!) στο φαράγγι αντίθετα από μας και τον ρωτάμε να μας πει πόση ώρα ακόμα χρειαζόμαστε για το χωριό. Η απάντηση είναι ενθαρρυντική, τριάντα λεπτά ! Θαύμα ! Συμμαζεύουμε τις καταρρέουσες δυνάμεις μας και συνεχίζουμε. Και περπατάμε και περπατάμε για μία και παραπάνω ώρα και ενώ είμαστε έτοιμοι να «βάλουμε τα κλάματα», ωπ ! συναντάμε μια νεαρή, αυτή τη φορά, η οποία στη γεμάτη αγωνία ερώτησή μας για το υπόλοιπο της πορείας μας απαντά : «τρία τέταρτα». Βάστα καπμένο Μεσολόγγι ! Καταφέρνουμε σερνάμενοι να φτάσουμε στο Λιτόχωρο κατά τις 7 μμ. (η ώρα έναρξης της πορείας ήταν η 11:30 πμ.).

Πάντως γυρίσαμε θριαμβευτές ! Έτσι γράφτηκε από τους πρωικούς Αττικούς το έπος του Ενιπέως.

Υ.Γ. Δεν έχει σημασία το ότι τις επόμενες 3 ημέρες δεν μπορούσα να περπατήσω καλά και επ' ουδενί να ανεβοκατέβω σκάλα! Όλα τα πράγματα έχουν το τίμημά τους.

Από το φαράγγι του Ενιπέα

Φωτογραφία: Τίτη Σπανακίδου

Στα Πριόνια Ολύμπου

Φωτογραφία: Χριστίνα Δούκα

Φωτογραφία: Σπύρος Μεγαλοοικονόμου

ΔΕΛΦΟΙ

ΓΕΩΡΓΗ ΔΙΛΜΠΟΗ

Άσπρο το φως απλώνεται στα μάρμαρα το μεσημέρι.
 Ίσιο το κυπαρίσσι χρησιμοδότης ερευνά τα ψηλά.
 Τα άφοβα μικροπούλια λάλα όπως της Πυθίας τα λόγια,
 μέσα στα πεύκα, τα πλατάνια και τα κιονόκрана.
 Η πέτρα των αιώνων πεσμένη, στολισμένη παπαρούνες.
 Στάζει το φως στο σκοτεινό κουκούτσι της ανοίξεως,
 μα άλαλη η γλώσσα του Σμινθέα σέρνεται τώρα χάμω.

Μέσα του αρνιέται κάθε παρανόημα σαρκοβόρο.
 Ικέτης στους Δελφούς καταζητά το νόημα της ζωής,
 όπου τα ποντοπόρα του Δία περιστέρια, τον ομφαλό
 δηλώσανε πάσης πνοής και πάσης κτίσεως αξία, τότε.

Κρόσια ομορφιάς κεντά πάνω στο γαλανό το πράσινο.
 Σ' όποιον αρνιέται να κοιτά κατάματα το φως,
 η νύχτα πάνω του σιβάζει λόγια-λόγια αποστροφής.
 Βουβή η Πυθία και καλά τυφλοί οι χρησιμοδότες του.
 Τα τρίστρατα του λόγου σμίγουν σε φηνό χρησμό.
 «Ήξεις αφήξεις ού θνήξεις εν πολέμω» με ένα κόμμα.

Όμως αδάμαστα της προφητείας τα άλογα καλπάζουν.
 Τραγούδια αλλότοπου σιβάζοντας στου νου την πόρτα.
 Ποτάμι φόβου και ποτάμι πίκρας συναντιώνται εδώ,
 γιατί τα τύμπανα των Φαιδριάδων αντηχούν τη ρήση.
 «Απέσβετο το λάλον ύδωρ», «Απέσβετο το λάλον ύδωρ»,
 μέσα στο πλαστικό, τον τενεκέ και τα μεταλλαγμένα.

ΤΑ ΘΕΡΙΝΑ ΤΑ ΣΙΝΕΜΑ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΔΟΥΚΑ

Έρχονται το καλοκαίρι και φεύγουν τον χειμώνα. Τα θερινά σινεμά είναι σήμα κατατεθέν του ελληνικού καλοκαιριού και αποτελούν “οάσεις δροσιάς” μέσα στη κάψα του καλοκαιριού.

Βρίσκονται συνήθως στην ταράτσα μιας πολυκατοικίας ή σε μια αυλή με την οθόνη περιτριγυρισμένη από πράσινο όπως και οι τοίχοι τριγύρω για να δώσουν όσο γίνεται περισσότερο την αίσθηση της ελληνικής παραδοσιακής αυλής. Εμφανίστηκαν στην Ελλάδα στις αρχές του 1900 και από τότε έχουμε συστηματικές προβολές στο Σύνταγμα, στα καφενεία της πλατείας και αμέσως μετά στο Ζάππειο, τη Δεξαμενή και αλλού. Το καλοκαίρι του 1905 η Αθήνα παρουσιάζει την εξής εικόνα, σύμφωνα με μια γλαφυρή περιγραφή αθηναϊκής εφημερίδας: «Αι Αθηναϊκαί πλατεΐαι ομοιάζουν με αυλάς οικιών του Βατραχονοσίου όπου είνε απλωμένοι αι οθόνην ή άλλα ασπρόρουχα δια να στεγνώνουν. Την εικόνα αυτήν παρουσιάζουν προς το εσπέρας όταν αρχίζουν να στήνονται τα λευκά πανιά των κινηματογράφων».

Η πιο ανθηρή περίοδος ήταν μεταξύ των ετών 1958-1974. Τότε ο θεσμός παρουσίασε μια κάμψη λόγω της «εισβολής» της τηλεόρασης και αργότερα λόγω της δυνατότητας φθηνής αγοράς ή ενοικίασης βιντεοταινιών. Αλλά παρά τα σκαμπανεβάσματα τελικά άντεξε. Σήμερα φτάνουν τα 106 περίπου από τα 70-80 που ήταν πριν λίγα χρόνια. Ο αριθμός δεν είναι ευκαταφρόνητος, αν σκεφθούμε ότι οι χειμερινοί κινηματογράφοι είναι γύρω

στους 150!

Τα θερινά σινεμά άντεξαν γιατί είναι κομμάτι του καλοκαιριού. Άντεξαν γιατί ξέρουν να αποζημιώνουν με γενναιοδωρία τους ανθρώπους που τα αγαπάνε και τα υποστηρίζουν. Με τον ερχομό του καλοκαιριού, μας χαρίζουν πολύτιμα δώρα μνήμης: την καλοκαιρινή εσπερινή αύρα, το ολόγιομο φεγγάρι, την αλυσμένη ευωδιά από τα γιασεμιά ή το αγιόκλημα! Μια πανδαισία από μνήμες αισθήσεων που χάνονται στα βήθη των παιδικών μας αναμνήσεων. Ποιος σ' αλήθεια άντεξε να μην υποκύψει στη γοητεία του θερινού κινηματογράφου; Ακόμη και οι ήρωες που ζωντανεύουν στο πανί, μοιάζουν να συμμερίζονται τη μαγεία που συντελείται στο χώρο. Και όπως τραγουδά χαρακτηριστικά ο Λουκ. Κηλανδόνης:

Είναι κάτι νύχτες με φεγγάρι
μεσ' τα θερινά τα σινεμά
νύχτες που περνούν
που δεν θα ξαναρθούν
μ' αγιόκλημα και γιασεμιά"...

«Στο Σούλι»

«Rafting στον Αχέροντα»

Φωτογραφίες: Τρύφων Αναγνωστόπουλος

ΜΑΝΤΕΨΤΕ ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ

Λόγω της ανόδου της τιμής του πετρελαίου και της γενικότερης οικονομικής δυσπραγίας των ημερών μας, ο Αντιπρόεδρος του Ομίλου αναγκάστηκε να βρει και δεύτερη δουλειά - και μάλιστα σκληρή..!

Φωτογραφία: Τρύφων Αναγνωστόπουλος

Ευκίνητος και ζωηρός,
πάντα χαμογελαστός
Αλλ' όταν χρειάζεται,
γίνεται εσβαρός.

Πρόθυμος να βοηθήσει
και να εξυπηρετήσει
Όποιον έχει χρεία ή αδυναμία.
Έχει πόδια ... κατσικιού
και καρδιά μικρού παιδιού !

Χ. Δ.